

ROTTERDAMSCH NIEUWSBLAD

Vrijdag 4 april 1978, door Jacques Geluk

Situatie aan boord van Schip erbarmelijk

De situatie aan boord van het zendschip Mi Amigo, dat sinds 1974 in de monding van de Theems ligt, is erbarmelijk. Er is weinig nodig om het in tweeën te doen barsten. De bemanning riskeert zijn leven: er zijn te weinig reddingvesten en er is maar één (polyester) reddingboot, de directeur van Radio Mi Amigo, de Belgische wafelbakker Sylvain Tack, vindt de situatie aan boord geen reden geven om de uitzendingen te stoppen. Hem interesseert niet zozeer het station Mi Amigo, als wel de reclamemogelijkheden die de zender biedt voor zijn andere ondernemingen: bars in België en in het Spaanse Playa de Aro (waar ook de studio van Mi Amigo gevestigd is) en een wafelbakkerij in Spanje.

Zelf zit Tack toch ook in grote moeilijkheden: zijn Belgisch paspoort is verlopen en zijn verblijfsvergunning in Spanje kan niet worden verlengd. België kan hij niet meer in, omdat hij zich daar aan een aantal strafbare feiten zou hebben schuldig gemaakt. De enige mogelijkheid voor hem zou uitwijken zijn naar een Zuid Amerikaans land als Brazilië. Het voortbestaan van Mi Amigo hangt daar echter niet vanaf. Maatregelen tegen het illegale zendstation van de zijde der Nederlandse justitie zijn op korte termijn niet te verwachten.

Reactie van de Amsterdamse officier van justitie mr. L. Pieters: "Wat zou u eraan doen? Tegen de medewerkers in Spanje kunnen geen maatregelen worden genomen, alleen de bemanning aan boord van het Mi Amigo-schip zou in de landen waarop de uitzendingen gericht zijn (vooral de Benelux) gerechtelijk kunnen worden vervolgd. Wie via Mi Amigo adverteert, kan ook vrijuit gaan, omdat het station een juridisch waterdicht advertentiesysteem heeft, waarbij de opdrachtgevers nooit rechtstreeks zaken doen met het radiostation. De uitzendingen worden nog steeds druk beluisterd, maar intern rammelt het bij Mi Amigo. De werksfeer is niet best, vooral doordat Sylvain Tack alles voor het zeggen zou willen hebben."

Stan Haag is om deze reden na drie jaar als discjockey voor het station gewerkt te hebben, naar Nederland teruggekeerd. Teleurgesteld zegt hij: "Mi Amigo had een goed station kunnen worden, maar met deze directie viel op den duur niet meer te werken".

Discjockey Stan Haag teleurgesteld terug in Nederland

Werksituatie bij Mi Amigo is onhoudbaar

Met een onhandelbare, uitgekookte, slimme Belg als Sylvain Tack valt niet te werken. We konden het niet meer opbrengen nog langer in Spanje te blijven. Stan Haag (57) kijkt op de laatste twee jaren terug als een tijd vol negatieve ervaringen. Toch wil hij niet natrappen, maar het lucht hem op een boekje over de Mi Amigo-organisatie open te doen. “Het had een goed radiostation kunnen worden, zeker omdat er in Nederland en België een markt is voor goede commerciële zender. Het eerste jaar leek het er ook op dat Mi Amigo zich een plaats zou veroveren. Nadat een paar goede mensen in de begintijd zijn vertrokken, is Mi Amigo langzaam afgezaakt”, zegt Stan in zijn nieuwe woning in Gelderland.

Stan is ervan overtuigd dat Mi Amigo voorlopig nog in de lucht blijft, of het schip moet breken. Dan is het afgelopen, want Sylvain Tack gaat het niet opnieuw proberen. De mogelijkheid dat het schip breekt is niet denkbeeldig. Het plaatwerk is op sommige punten maar 3 millimeter dik. Ter versteviging is beton gestort, maar ook dat helpt niet veel. Wanneer het schip breekt vergaat de hele bemanning.

De informatie over de toestand op het schip kregen Stan en zijn vrouw Nickey (die ook programma's presenteerde voor Mi Amigo) niet te horen van Sylvain (als je met hem sprak was het best een aardige man). “Tack wilde beslist niet dat het personeel in het Noord Spaanse plaatsje Playa de Aro iets van de situatie op het schip zou afweten. We mochten niet eens de telefoon in de studio opnemen, of zelf bellen, zegt Stan, er zou wel eens iemand iets kunnen zeggen wat wij niet mochten weten. Maar de jongens van boord, die een spreekverbod hadden, vertelden ons toch wel het één en ander.”

Zout water

“Zo is vorig jaar de bevoorrading van de MV Mi Amigo misgelopen. Het enige dat de jongens nog te eten hadden was rijst, die ze moesten koken met zeewater. Ze moesten zich met dat zoute water ook wassen en ook hun kleren moesten erin uitgewassen worden”, vertelt Stan, die de toestanden als erbarmelijk beschrijft. “Bovendien krijgen de jongens aan boord erg weinig betaald. Gemiddeld vijfhonderd gulden per week. Weken aan de wal worden niet doorbetaald. De medewerkers werken zes weken en zijn dan twee weken vrij. Het enige land waar ze dan naar toe kunnen is Spanje, want ze zijn strafbaar. In tegenstelling tot de discjockey in Spanje, die door justitie niet zijn te pakken zijn.”

Jukebox

Begon Stan in 1975 met veel plezier met zijn Veronica-succesprogramma 'De Jukebox', de laatste twee jaren had hij geen inspiratie meer voor het maken van goede programma's. Deels door de twijfel of het programma wel op het schip terecht zou komen en voor een ander deel omdat Stan niet goed kon samenwerken met zijn techniker Maurice Bokkebroek. “Je wordt niet geïnspireerd door iemand die voortdurend zit te gapen tegenover je”. Drie jaar lang heeft Stan hetzelfde gezicht tegenover zich gehad. “Een programma wat ik wel met plezier ben blijven doen was het Muziekmuseum op zondagmiddag, met hits uit de jaren vijftig. Dat was een welkome afwisseling,” zegt Stan.

Over de Jukebox: “Die naam is gedeponereerd, maar hij wordt nog steeds op Mi

Amigo gebruikt, ondanks het feit dat mijn opvolger, Ton Schipper, dat eigenlijk niet wil. Tack beslist eigenlijk over alles, zonder daarin iemand te kennen. Hij bemoeit zich overal mee, terwijl Mi Amigo hem eigenlijk niets interesseert. Hij ziet veel meer in zijn Suzy-wafels en discotheken in België. De man is, neem dat van mij aan, miljonair.

Nog wat grieven: om elke vakantiedag moest het gezin Haag bedelen. "En dan die Vlaamse reclamespots, afschuwelijk. We moesten ook plugplaten draaien van Vlaamse artiesten, die op een uitzondering na, niet om aan te horen waren. Zo kreeg Tack nog wat geld binnen, want de reclame-opbrengsten waren nihil."

Reclame

Veel reclames op het station worden niet betaald. Grote internationale adverteerders heeft Mi Amigo niet. Het succesvolle programma Cash Casino werd zogenaamd gesponsord door drie firma's. Dat was alleen maar een lokkertje. Nicky Haag: "Het interesseerde Tack niet veel. Ik heb wel honderd maal gezegd dat hij achter grote sigarettenmerken aan moest. Dat gebeurde niet. Tack had vergevorderde plannen voor een reclamebureau in Nederland. Toen het bijna rond was haakte hij af." Mi Amigo's grootste sponsors zijn op dit moment de Bloemendaalse predikant ds. G. Toornvliet en de evangelist Johan Maasbach, die samen een uur zendtijd per dag vullen. Platen krijgt Mi Amigo ook niet meer. De Stichting Nederlandse Top 40 stuurde elke week de Top 40 singles, maar daar is men vorige week mee gestopt. Mi Amigo zendt daarom de Top 40 ook niet meer uit.

Amateurs

Stan vindt het jammer, dat alles wat hij over Mi Amigo vertelt zo negatief klinkt. Het is niet anders. Radio Veronica en Mi Amigo (Stan werkte tot september 1974 voor Veronica): "Het verschil is in voetbaltermen uit te drukken of je van PSV naar een derde klas zaterdagamateur gaat." Toch houdt hij Mi Amigo nog de hand boven het hoofd. Zo wil hij niet vertellen vanwaar de pendelboot vertrekt. Als justitie die boot zou pakken zouden de jongens aan boord van het zendschip geen kant meer opkunnen."

Nu heeft Stan Haag het druk met het organiseren van talentenjachten in een Hilversums etablissement. En... misschien hoort men hem in de toekomst weer via Veronica. "Veronica wil als C-omroep graag de uren van 7.00 tot 12.00 uur op maandagmorgen hebben, die worden dan gevuld met de oude vertrouwde Veronica-programmering, waarin ik ook een plaatsje krijg: 7.00 Ook goeiemorgen. 9.00 Muziek terwijl u werkt, 10.00 Koffie met Tineke, 11.00-12.00 Stan Haag vandaag. Bovendien krijg ik misschien de sportrubriek bij de VOO."

Het bevalt in zijn nieuwe huis. Het ligt net niet te ver af van Hilversum. Maar het haalt het echter niet bij Spanje waar Stan en Nicky graag blijven wonen. "Voornamelijk in de winter, wanneer de toeristenstroom opgehouden was, was het er ideaal. Je kende iedereen. Het belastingklimaat was er ook veel aantrekkelijker." Stan besluit: "Toch heb ik een hoop ervaring opgedaan in mijn Mi Amigo-tijd. Dat telt ook." Diverse pogingen om Sylvain Tack te bereiken voor commentaar op de uitspraken van Stan Haag strandden op "Meneer Tack is niet bereikbaar of meneer Tack is ziek."